

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a. època núm. 294, del gener 2012

25
Anys
Fent poble
ButlletíGDM

API

Finques Puig sl

Compravenda - Administració - ASS. jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou
Tels. 93 555 10 60 / 17 61 · Fax 93 555 28 90
www.fiquespuig.net · info@fiquespuig.net

FINQUES MESLLOC
LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

TALLERS MASNOU
1923-2012

Exposició i venda:
Àngel Guimerà, 14.
Taller: Puerto Rico, 28
93 540 31 57 el Masnou

ATENCIÓ, NADONS MASNOVINS NASCUTS EL 2011!

NOVA CONVOCATÒRIA PER A LA FOTOGRAFIA
DE NADONS .

DIUMENGE, DIA 15 DE GENER A 2/4 DE 12 DEL MIGDIA.

La fotografia es farà, com de costum, a les
escalinates de Bell-Resguard.

Informació: 93 555 80 06 - 93 555 21 13

Equip de Redacció:

Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: Logotip del 25è aniversari del butlletí.
Disseny de *Lluís Vallis Mari*

Correcció: Esteve Pujol

Disseny i muntatge: Taller de publicitat.

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf.

Tiratge: 3.500 exemplars.

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
93 126 82 20
gentmas@suport.org
www.gentdelmasnou.cat

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

3a.TAULA RODONA

LES NOSTRES FAMÍLIES AVUI ELS AVIS "CANGUR"

Dijous 19 de gener de 20 a 21.15 a la sala d'actes de **Gent del Masnou**.

Coordina els col·loquis el Dr.

Aleix Ripol Millet.

Presentació del Llibre:

La Barretina de *Joan Muray*

divendres 27 de gener a 2/4 de 8 del vespre i el diumenge 29 a les 12 del migdia.

Sala d'actes de GDM

Bon any 2012

Un bon any per a fer-te soci de

Gent del Masnou.

Informa-t'en a:

www.gentdelmasnou.cat

Editorial

25 ANYS DE BUTLLETÍ

Amb aquest exemplar que teniu a les vostres mans, el número 294, es compleix el vint-i-cinquè aniversari del nostre i vostre Butlletí, aquesta petita publicació de 3.500 exemplars, que mensualment escampem per tota la vila i arriba a diferents indrets propers o llunyans on tenim socis o simpatitzants que ens donen suport, fins i tot, ni que sigui de manera testimonial, a llocs tan apartats com Alemanya, el Brasil o Estats Units d'Amèrica.

El butlletí és el missatger que dona fe de les múltiples activitats de *Gent del Masnou* des de les diferents vessants de la cultura (exposicions, teatre, cant coral, recitals, concerts, presentacions de llibres, etc.), el civisme (col·laboració amb Disma, Esquima, la Marató de TV3, campanyes del Banc de Sang i Teixits, suport a *El Masnou Decidim*, etc.), l'esport (senderisme de muntanya i passejades) i l'oci (visites guiades, cursets de ball, gaita escocesa i altres, la Fira de Santa Llúcia, Trobades de Plaques de Cava, etc.) i, alhora, aporta un degoteig constant d'articles de contingut històric i d'actualitat, cròniques diverses, comentaris de llibres o teatre, anècdotes, cartes a la "Bústia Oberta", articles d'opinió, etc.

Tot això, des del més pur voluntarisme per part de tots els col·laboradors que li donen aire i el fan possible, un mes darrere l'altre, sense treva ni descans, amb la satisfacció i el petit orgull de les coses que es fan amb esperit de servei i sense afany de lucre.

Ja queda molt lluny aquell primer i esquifidet exemplar del mes de gener de 1987, que amb el número zero va donar el tret de sortida a la que es convertiria en la publicació de més llarga durada del Masnou, fins avui. Com en totes les empreses humanes, no hi han faltat moments difícils, que n'han posat a prova la continuïtat, i també, durant aquest llarg recorregut, hem sentit la pèrdua de col·laboradors fidels, com els enyorats Miquel Humet (*Anecdolari*), Palemó Anglès (*La Nostra Marina*) i Joan Bosch (*Foteses*), que, amb el seu testimoni i constància ens segueixen animant a continuar.

Capítol a part mereixen els soferts anunciants, que, amb continuïtat o esporàdicament, han aportat els recursos imprescindibles per poder editar el Butlletí gratuïtament. A tots ells, sense distinció, el més sincer agraïment. I també un reconeixement als amics "pencaires", que cada mes ens ajuden a ensobrar i etiquetar els exemplars que es distribueixen per correu. Gràcies a tots.

Per tancar aquest editorial, un prec adreçat a totes aquelles persones que ens llegiu i que probablement cerqueu i trobeu el Butlletí a les botigues, cafeteries o altres llocs de distribució: si us plau, feu-vos socis de *Gent del Masnou*. Amb una modesta quota anual ens ajudareu a fer viable la continuïtat d'aquesta publicació i donareu suport a la tasca cívica i cultural de *Gent del Masnou*. Veniu-nos a veure.

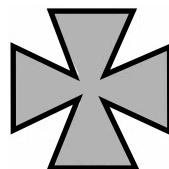
Que tots plegats tinguem un BON ANY!

El President

Sumari

EDITORIAL.....	3
BÚSTIA OBERTA.....	5
VIDES EXEMPLARS per Joan Camps.....	6
EL QUÒNIAM per Jaume Boadella.....	9
HISTÒRIES DE LA VILA per Joan Muray.....	10
PARLEM DE LLIBRES per Pere Martí Bertran.....	12
CRÒNIQUES.....	13
LES NOSTRES FAMÍLIES AVUI per Aleix Ripol i Millet.....	15
FELIÇ 2013 per Joan Maresma Duran.....	17
EFEMERIDES DE L'ANY 2012 per Joan Muray.....	18
LA PUNTA DE LA LLENGUA (31) per Esteve Pujol.....	19
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT per Carles Maristany.....	20
GENT DEL MASNOU INFORMA.....	21
ARRAN DE SÒL per Pledebut.....	22
LA CUINA DE L'ANTÒNIA.....	22
TXI KUNG per Ma. Remei Sendrós.....	23

24 hores al seu servei

Dies en què les farmàcies del Masnou estan de guàrdia

Gener 2012

Cap d'Any	1	diumenge	Riera
	2	dilluns	Viayna C
	3	dimarts	Dominguez
	4	dimecres	Aymar
	5	dijous	Ocata
Reis	6	divendres	Ocata
	7	dissabte	Fàbregas
	8	diumenge	Fàbregas
	9	dilluns	Dominguez
	10	dimarts	Aymar
	11	dimecres	Ocata
	12	dijous	Riera
	13	divendres	Fàbregas
	14	dissabte	Viayna C
19a Trobada Nadons	15	diumenge	Viayna C
	16	dilluns	Aymar
	17	dimarts	Ocata
	18	dimecres	Riera
	19	dijous	Fàbregas
	20	divendres	Viayna C
	21	dissabte	Dominguez
	22	diumenge	Dominguez
	23	dilluns	Ocata
	24	dimarts	Riera
	25	dimecres	Fàbregas
	26	dijous	Viayna C
	27	divendres	Dominguez
	28	dissabte	Aymar

29	diumenge	Aymar
30	dilluns	Riera
31	dimarts	Fàbregas

19a Trobada de Nadons.
Nascuts al Masnou el 2011.
Diumenge 15 de gener del 2012
a les 11.30 a les escalinates
dels jardins del Bell-Resguard.
 Tocant a la N-II

Febrer 12

1	dimecres	Viayna C
2	dijous	Dominguez
3	divendres	Aymar
4	dissabte	Ocata
5	diumenge	Ocata
6	dilluns	Fàbregas
7	dimarts	Viayna C
8	dimecres	Dominguez
9	dijous	Aymar
10	divendres	Ocata
11	dissabte	Riera
12	diumenge	Riera
13	dilluns	Viayna C
14	dimarts	Dominguez
15	dimecres	Aymar
16	dijous	Ocata
17	divendres	Riera
18	dissabte	Fàbregas

AYMAR (Maricel)	Almeria, 14	93 555 03 81
DOMINGUEZ	Enamorats 2, (Enfront Estació del Masnou)	93 555 59 36
FÀBREGAS	Navarra, 68	93 555 19 79
OCATA	St. Domènec, 1	93 555 33 08
RIERA	J.Llimona, 22 (Enfront C.Nàutic)	93 555 08 55
VIAYNA (M.J.Cardona)	Prat de la Riba, 23	93 555 04 03

Els serveis de guàrdia són de 9,30 del matí a 9,30 del matí
 El dissabte a la tarda està oberta només la farmàcia de guàrdia

h o c r e c f a n t à s t i c a b u s t r i A n o b e r r i a c o l d a m b

Les cartes de la Bústia Oberta cal que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i **es publicaran amb el nom i cognoms** de l'autor o inicials. **En cap cas** no es publicaran cartes amb pseudònim. L'extensió **no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos**; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou **no es fa responsable** del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mandirà correspondència amb els seus autors.

EL CONTE DE LA VELLA

Tinc cent vuit anys i em sento orgullosa de ser la més vella del poble. Malgrat l'edat, conservo el cap clar i una aparença externa que encara, hores d'ara, fa girar la vista a qui passa pel meu costat i sovint algú encara em diu alguna que altra floreta. He tingut fills, que ara ja són avis, gairebé tan vellets com jo, els quals han tingut fills i aquests fills ara també tenen nets, dels quals, malgrat la meua avançada edat, encara cuido i me'n faig càrrec un munt d'hores al dia. Sóc gran, però el meu cap pensa i el meu cos sent com si encara tingués vint anys i la saba de l'entusiasme mai no m'ha parat de circular del cap fins als peus. Estic contenta de mi mateixa, crec que podriem dir que sóc dels pocs habitants del poble que han conegut els vells capitans, que han vist passar el tren per primer cop per la via, que han vist com es perdia la guerra de Cuba, que saben què és una república i que han patit en pròpies carns la dictadura franquis-

ta com el que més.

Durant aquest temps el meu cos ha començat a patir, com qualsevol altre que ha anat poc al metge, malalties benignes que han degenerat en altres que, malgrat no ser mortals, i a les proves em remeto, m'estan implicant mostrar-me a ulls profans amb tota l'esplendor salutífer que m'agradaria lluir.

Diguéssim, i permeteu-me el paral·lelisme arquitectònic, que tinc goteres malgrat que el sostre encara no ha caigut, que tinc humitats però encara aquestes no han envaït tots els murs, que em falten unes bones capes de pintura, que les portes i finestres, que ja tenen més d'un segle, necessiten algú que les cuidi, les arregli i canviï panys i frontisses.

M'agradaria que les arrugues que llueix el meu rostre fossin signes consolidats del meu passat i no amenaces de destrucció propera.

En aquests darrers anys de la meua llarga i fructífera vida he vist un poble manat per governs de tots els

colors, els quals sistemàticament s'han sentit orgullosos de tenir-me a la vila com a símbol d'un passat gloriós. Tots m'han vingut a veure i m'han promès que la meua depauperada situació física es veuria arreglada i que els meus mals, ja que no són mortals de necessitat, es podien subsanar perquè tirés endavant com a mínim cent anys més. Tots han arribat, m'han vist i han promès. Cap d'ells ha fet res de res; com a molt, m'han enviat l'ambulància "in extremis" quan han vist que era qüestió de vida o mort.

Ja sé que estem en crisi, jo fa anys que la pateixo, crec que abans que s'inventés; però, senyors de l'Ajuntament, il·lustres mandataris del Govern del País... ara o mai. Em cuideu o em porteu a morir, vosaltres decidiu, sóc patrimoni i em salveu o sóc la vella empenyadora que tothom vol que desaparegui per cobrar l'herència. Vosaltres decidiu.

Escola Ocata

EL MASNOU VOL I NECESSITA MÉS DIÀLEG

Temps moguts al poble. Sembla que molts col·lectius i persones pensen que han patit un greuge, que, encara que sembli estrany, no va relacionat amb la crisi i les retallades; i sí amb el diàleg. Per què costa tant informar, comentar, compartir, dialogar? De què es té por? Per què no s'informa, es demana l'opinió, la col·laboració a les entitats de Ca n'Humet per redefinir l'espai? On és el problema? Segur que sortirien solucions més creatives i adequades a la realitat de les entitats. Sí, enfront

del diàleg, la resposta és l'hermetisme, els ciutadans i ciutadanes s'enfaden.

Afortunadament, l'educació que hem rebut en el temps que portem de democràcia ens fa tenir un esperit crític i inconformista respecte a les motos que se'ns intenten colar des d'un poder mal entès. Per commemorar el Dia de la Violència contra les Dones, tampoc no ens vam reunir les associacions i persones habitualment vinculades a la Regidoria de la Dona, com ho havíem fet anys anteriors, cosa que ens permetia crear vincles entre nosaltres i sumar esforços. No ho vam fer perquè no se'ns va convocar. Cadascú va fer una proposta individual si ho va creure oportú. És més: una de les poques associacions vinculades a la Regidoria, l'Associació de Dones per la Igualtat, en aquella data encara no havia estat rebuda per la Regidora. Les AMPA tampoc no han reprès les reunions de la Coordinadora que habitualment tenien amb el Regidor d'Educació i on es posaven en comú temes que ens interessaven a tots i totes, pel bé dels nens i nenes del Masnou i d'una major vinculació de les famílies a les escoles. Diferents problemàtiques amb el mateix rerefons: la manca d'informació, la manca de diàleg amb els diferents actors de la vida pública municipal. I paral·lelament es confecciona un Pla de Participació. De què anem? No cal un Pla per dialogar, per permetre la participació. Ho podem fer ja. El Pla ha de servir per fer-ho més i millor.

Núria Fusellas Gaspà

VIDES EXEMPLARS

Per Joan Camps i Ortiz

Llegeixo a la paperassa que al 2006 La Zarzuela va demanar a l'Iñaki Urdangarin que posés terra pel mig i es busqués una nova residència i, si no podia fugir a Mart, que fos ben lluny de casa del seu sogre. Em faig càrrec que Joan Carles I de Borbó hagi callat tot aquest temps, ja que mai no parla en veu pròpia ni en el missatge del Nadal, però ignorava l'existència d'aquest ens metafísic, que potser hauríem d'anomenar Zarzuela2.0, ja que es deu tractar d'un hardware d'intel·ligència artificial que en el si del clan familiar borbònic s'ha ocupat de repudiar el gendre que, en ser un plebeu, no ha assimilat la mutació de la fabulació de la granota aristocràtica i en lloc de convertir-se en el príncep blau s'ha convertit en el gripau de la família. Quina sort ser repudiat per la Zarzuela2.0 per conducta impròpia i que Telefònica perdi el cul per donar-te una feina d'executiu a Washington D.C. i quina casualitat que la Caixa, ara banc Criteria, pugui inventar-se el trasllat de la princesa consort de l'Iñaki i assalariar-la a la mateixa ciutat d'exili; això sí que és emigrar amb feina i papers de primera classe preferent.

La notícia i la correlació d'idees m'ha portat al món quasi infinit de les vides exemplars que pul·lulen a Internet i se m'ha ocorregut buscar el *ranking* de la corrupció política des que vam quedar orfes de Franco, i haig de dir que m'he espantat, no suposava el meu Alzheimer tan avançat. "A veure!" —m'he preguntat— "Com pot ser que els papers de Salamanca no em deixin dormir i en canvi les misèries acumulades des de la mort del dictador hagin anat a parar al sac de la meva amnèsia sistèmica? Com he arribat a creure'm el conte de fades d'aquesta repugnant democràcia, ampul·losament constitucional, parlamentària i de més a més monàrquica?"

Ja sé que no tot el que diu Internet és veritat, però les dades m'han fet

memòria històrica de la bona, una visualització que va des de Juan Guerra a Francisco Camps, passant pels memorables Gil, Julián Muñoz, Pallarols, Fabra i Millet. La llista remarca la corrupció política dels casos de vuit i nou xifres, no de les antigues pessetes, sinó de desenes i centenars de milions d'euros malversats en les distintes figures delictives: trames de corrupció urbanística, prevaricacions, suborns, extorsió, fons de rèptils, EREs falsos pagats amb fons públics, assessors passius assalariats en nòmina per les administracions i que es vanen de cobrar sense tenir cap feina, gestió irregular dels fons de l'UE, compres inexistents, blanqueig de diners, falsificació documental, tripijocs en les subvencions a entitats d'interès ciutadà, societats públiques i semipúbliques interposades, tràfic d'influències, informes ficticis, requalificació de terrenys en benefici propi i les mil i una maneres de contractes: donacions il·legals, pagaments sobre conceptes inexistents, borses de treball per a militants del partit i totes les variants imaginables d'amiguisme i de nepotisme. Noms que són història recent i que en veure'ls agrupats posen la pell de gallina: Marbella, Peguerinos, Brugal, Alpedrete, DGA de l'Aragó, Túnel del Carmel, subvencions a escoles d'elit incomplint requisits, caixes "b" i "c" de Cintroénigo, El Trompo, Bonos del Ferry, i per abreujar aquesta llista infinita de 57 pàgines, els casos Marea, el Picnic de

Balears, Camponaraya, Caldas, Egües, Pretòria, Fisterre, Mazaricos, Umbra, Ocaña, Las Teresitas i Gürtel. El que m'ha deixat perplex és el repartiment d'aquest *ranking* de delictes que esquitxa a tort i a dret la classe política: en els últims deu anys es calcula que la corrupció ha sostret dels fons públics 4.158 milions d'euros —692 bilions de les antigues pessetes—, una xifra que, sent la punta d'un iceberg, de poder-la emergir superaria en escriu les operacions del narcotràfic. Per partits polítics, els litigis per corrupció se'ls reparteixen en proporcionalitat quasi directa al nombre d'escons que tenen en el parlament dels diputats: PP 177, PSOE 128, CiU 14, PNV 13, PAR 10, Coalició Canaria 9, IU 8, fins arribar a la xocolata del lloro: els partits amb indicis d'estar implicats en nombre que van només de set casos fins a un.

Aquest és el panorama que se'ns presenta per obrir l'any i, sense ànim de ser pessimista, no puc imaginar un govern capaç d'arreglar les coses: al final els plats trencats els pagaran els segments més febles de la ciutadania perquè les retallades necessàries i realment efectives perjudicarien la multitud dels privilegiats més corromputs, els quals tenen poder i informació per estirar encara més la manta i no deixar ni un pam de net. En aquestes condicions, un govern coaccionat i sense credibilitat moral no pot corregir-se a si mateix ni ser a la vegada jutge i part d'una societat tan viciada.

6 de gener, Reis; 17, Sant Antoni.

Bons tortells i borregos

PASTISSERIA · CONFITERIA

La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

Pastisseria Degustació Granja

Matalí

Des de 1866

El Masnou: Prat de la Riba, 4 · T. 93 555 04 60

Artesans del pa
Pastisseria de dolç i salat
Especial Catering

Bautista

Mestres Villà 87-89 · Tel. 93 555 20 89 · El Masnou

david
pastisser

MMACE02
(Millor Mestre Artesà
Xocolater d'Espanya 02)

93 555 34 75
Navarra, 100 · El Masnou
pastisseria@davidpastisser.com
www.davidpastisser.com

Medalla de bronze
MMAPE03
(Millor Mestre Artesà
Pastisser d'Espanya 03)

Mestre Pastisser

Pastisseria

miquel

Pere Grau, 59 · Tel. 93 555 06 61
El Masnou

De les pastisseries del Masnou

Comerciants de carrer Pere Grau

BON ANY

2012

finques **OCATA**

93 555 14 73

NOVETATS PRADELL

MARIA PRADELL

93 540 35 76

gabinet **OCATA**

93 555 14 73

G A I A
espai terapèutic
Teràpies naturals, productes biològics

93 555 70 55

PASTISSERIA
miquel

93 555 06 61

Mobles Vilalta
Primera casa al Masnou

93 555 18 60

J. Ramón

Sastreria
Camiseria
a mida

93 555 02 44

INSTAL·LACIONS
SEGARRA,SL

L'ENDOLL

93 555 12 52

AT
àngel tena
JOIERS

Fes que el moment sigui inoblidable

93 555 64 51

HOTEL TORINO

93 555 23 13

CIIPG
CENTRE MÈDIC PERE GRAU

93 555 35 78 / 36 58

Mobles Vilalta
PRIMERA CASA AL MASNOU

REBAIXES D'HIVERN FINS AL 11 DE FEBRER DEL 2012
DEL 5 AL 20% DE DESCOMPTE SEGONS ARTICLES
(Excepte promocions i ofertes)

Pere Grau 12-14. Tel 93 555 18 60

UNA DESCOBERTA ESSENCIAL: EL QUÒNIAM

Per Jaume Boadella

En Pere Refí tenia un currículum de nassos: doctor en teologia per la universitat pontificia de Sant Celoni, doctor en filosofia per la de Calatrava, doctor en ciències fluides per la universitat de Reus, màster en alquímia per la Pompeu Fabra... En fi no vull seguir, només dir-vos que en Pere Refí, a diferència d'altres savis dels quals ja us he parlat, cercava les veritats essencials més que les utilitats pràctiques, com els invents d'en Carles Torrat, o les solucions socials, com les d'en John Garritt.

Portat per aquest esperit transcendent, s'havia qüestionat quina era l'essència del quòniam, ja que tothom en parla però ningú no en sap res. Ja podeu cercar diccionaris i llibres especialitzats, no hi ha ni rastre que ens informi de la naturalesa del quòniam, només una referència evasiva del seu ús, ja que quan volem referir-nos a una persona que és un talòs o curt de gambals diem: ets un tros de quòniam. Però, què és el quòniam?, vet aquí la gran qüestió.

Resoldre aquest enigma és d'unes conseqüències impensables, ja que és possible que algunes persones estiguin en contacte permanent amb aquesta matèria, ja sigui ingerint-la, respirant-la, tocant-la, o pensant-la, la qual cosa les transformarà ineludiblement en un tros d'ase o, si voleu, en tros de quòniam. És, per tant, feina inexcusable per als investigadors; i, a la vista de l'augment de la imbecilitat en aquest món, trobar l'arrel del problema i esbrinar l'essència d'aquesta matèria a fi de poder-nos vacunar si cal, o d'evitar si es pot, o netejar de les nostres ments si és el cas.

Segur que molts de vosaltres no us havíeu ni adonat d'aquest perill. Afortunadament Déu Nostre Senyor ens ha proveït de savis, com en Pere Refí, que amb la seva ment analítica, precisió mil·limètrica i d'una tenacitat ferrenya són cridats a fer una aportació a la humanitat com la que en el seu moment va ser la penicil·lina.

Només li caldrà aplicar el mètode analític en els costums, menjars, ambients..., que freqüentin les persones universalment reconegudes i considerades com a trossos de quòniams. L'element comú que prenen, usen o respiren tots aquests trossos d'ase, segur que serà de quòniam.

Les primeres anàlisis començaren per la dieta dels candidats. Només calia proveir-se d'unes quantes revistes del cor, on expliquen fil per randa què fan i què mengen aquestes adorables criatures. En Pere Refí confeccionà una llarga llista de suc i batuts de tota mena, croquetes de carn que no porten carn, de fruites amb gust de sardina, dietes per aprimar-se..., totes les menges foren analitzades cercant aquest tan desitjat ADN del quòniam sense cap resultat evident.

Seguidament en Pere Refí cercà resultats en aquells elements que estan més en contacte amb el cos humà, com són els productes higiènic i de bellesa. Sabons, cremes, locions, perfums, elixirs..., no us podeu imaginar la quantitat de productes que omplen les prestatgeries dels candidats a trossos de quòniams. Tenen un producte per a cada granet o barb de la cara, per a cada modalitat de desodorant, pel mal d'ull, o per fer rendir d'amor amb una flaire pròpia per espantar mosquits. El quòniam seguia sense aparèixer.

Ara en Pere Refí enfocà les recerques en els hàbits, ambients o circumstàncies que freqüentaven els sospitosos de ser, no trossos, sinó quòniams sencers. Tots els llocs on es practicava el culte al cos foren rastrejats sense excepció; des dels salons de banys de

xocolata fins als de body-building. Les mostres d'aire d'aquests llocs, un cop passaren per l'analitzador de gasos, no assenyalaven cap indicatiu de l'estúpidesa humana. En Pere Refí estava a punt de rendir-se.

Se li va ocórrer adreçar-se al seu avi, pagès de generacions, coneixedor de la terra i dels seus elements, home de silencis i poques paraules, de mans aspres i pell clivellada pel sol i la pluja, i sobretot d'ànima íntegra, de parla confiada i d'arrels profundes. En Pere el veié en un raconet del seu hort, amb el bri de menta als llavis, caminant carregós pel pes dels anys i ajudat per la inseparable mangala. Ell havia de saber què era el quòniam. El saludà afectuosament i li abocà sense cap espera els seus neguits.

– Avi, estic desesperat. Per més que cerco no descobreixo què és el quòniam...

L'avi se'l mirà amb tendresa. Per a ell en Pere era encara en Peronet. Els ulls s'humitejaven amb els records de quan en Peronet cercava refugi entre les seves cames, aferrant-se als pantalons mil vegades apedaçats per l'àvia, mentre amb la seva manassa li embolcallava el caparró per protegir-lo de cops i esgarrinxades.

– Peronet, el quòniam no el trobaràs pel que és, sinó pel que no és. No el descobriràs pel que fa, sinó pel que no fa...

– Avi, no t'entenc..., – replicà en Pere.

– Peronet, les coses importants a la vida no es veuen ni es pesen. Només saps que hi eren quan es perden, o saps que hi són quan pressents un destorb... Cerca el quòniam allà on no hi és; on hi ha amistat sincera, fidelitat a la paraula, alegria per la vida, darrere la feina ben feta..., llavors coneixeràs què és el quòniam, ja que allí no hi serà.

En Pere s'abraçà a l'avi com si fos aquella olivera mil·lenària del seu hort. Acotà el cap damunt del pit de l'avi. Els batecs feixucs del seu cor li deien: aquí no hi ha un bri de quòniam.

Històries de la vila

Per Joan Muray

CONCERTS i SARDANES d'aquell Masnou 1912-1934*

1 - Recital de Violoncel per PAU CASALS – 1912

2 - Sardanes a la Plaça de la Llibertat – 1928

3 - Concert de l'Orfeó Masnoví – 1931

4 - Concert al Casino. Quartet de Corda de Barcelona – 1934

Aquest recull de concerts i ballada de sardanes, el primer d'ells d'ara fa CENT ANYS, és una mostra de l'activitat d'aquells anys convulsos políticament, però plens culturalment. De la primera data d'aquests esdeveniments a la darrera hi hagué diversos règims al nostre país i a l'Estat, des de proclius al nostre sentit nacional com tot al contrari; però els masnovins d'aleshores no deixaren pas, per això, de bellugar-se i fer pàtria.

El 1912 era una època convulsa, on encara la futura Mancomunitat de Catalunya estava en gestació. Fou un fet des del 1914 al 1925.

Als anys vint, tot i tenir encara la Mancomunitat, al 1923 hi hagué el cop d'estat de Primo de Rivera, que portaria la primera dictadura del segle xx, que va durar fins al 1930.

El 1931 es va proclamar la República Catalana, que va durar tres dies, després dels quals es convertiria en la restauració de la Generalitat de Catalunya, que amb alts i baixos va durar fins al final de la guerra (1936-39).

Tot i amb això, la nostra vila va gaudir de moments, com els que comentem, de gran esplendor cultural.

Ara, vegem-los, un per un.

1912 – Recital de Violoncel per PAU CASALS

D'aquest recital de violoncel (enguany se'n compleixen els CENT ANYS), donat al Casino del Masnou el 6 de novembre pel gran geni de la música catalana, Pau Casals i Defilló (el Vendrell 1876-Puerto Rico 1973), en podeu veure el programa sencer, adjunt.

A l'esmenta't programa, en tres parts, podem veure que l'insigne músic hi va desgranar un ampli repertori, que anava des de Beethoven fins a

Locatelli, passant per Boccherini, Huré, Fauré i Granados.

Al piano l'acompanyava Blai Net i Sunyer (Sant Boi de Llobregat, Baix Llobregat, 1887-Barcelona 1948). Aquest músic, que va fer duo amb Pau Casals, així com amb altres destacats intèrprets del seu temps, va començar la seva carrera al Palau de la Música Catalana el 1908. També fou professor i compositor. D'aquesta darrera faceta remarcarem la sardana *Muset i Bernadeta*, amb lletra de Josep M. Folch i Torres.

A l'encapçalament hi podem veure que diu solemnitat artístic-benèfica, fet força freqüent en actuacions d'aquesta índole en aquells anys a la nostra vila. Possiblement que els diners recaptats deurien anar a la Casa Benèfica.

En aquells anys, Pau Casals, junt a altres eminents artistes, com Enric Granados i Mercè Plantada, eren tots ells amics del masnoví Francesc Ferrer "Patxorreta", que els convidava a casa seva del carrer de la Cattera (ara Rafael

Casanova, 12), on feien improvisats concerts lírics en nits d'estiu.

1928 – Sardanes a la Plaça de la Llibertat

Aquesta ballada correspon a la del dia 13 de maig de 1928, i remarca, a l'encapçalament del programa, que és la Inauguració de les Ballades de Sardanes, Plaça de la Llibertat. La qual cosa dóna a entendre que en aquella data s'inaugurava la temporada, si més no, en aquesta plaça masnovina.

L'organització de la ballada era del grup AIMANTS DE LA SARDANA del Masnou.

La ballada va anar a càrrec de la cobla "Iluro" de Mataró, i va ser a 2/4 de dotze del matí. Les sardanes programades foren les següents:

- ABRILENCA Blanch
- CAMPRODON..... Manén
- FRÍVOLA..... Vinyals
- EL RABADÀ FESTEJA Vallespir
- FESTA MAJONERA..... Bou
- EN PLENA CERDANYA Sans

I a baix del programa, el grup organitzador fa una crida, com sempre s'ha de fer, demanant la col·laboració dels vilatans. Aleshores, com ara, els diners no eren sobers, sobretot quan es tractava, i es tracta, de coses nostrades.

Diu així: *MASNOVINS! No us heu decidit encara a afavorir amb el vostre òbol als AIMANTS DE LA SARDANA, joves que vetllen per la dignificació de la nostra dansa? No trigueu més i procureu correspondre, en la mida de les vostres forces, a la difusió de la dansa "més bella de totes les danses que es fan i es desfan".*

L'única diferència que hi veig d'aleshores ençà és que els qui vetllaven pels nostres costums eren **joves**, i ara, per desgràcia, de joves més

Pau Casals i Defilló
(el Vendrell 1876-Puerto Rico 1973)

Plaça de la Llibertat. Sardanes de l'any 1917

aviat en manquen en tot el que és fer Pàtria (de grat).

1931 – Concert de l'Orfeó Masnoví

Aquest concert fou ofert per l'ORFEÓ MASNOVÍ, el 4 de gener del 1931 al seu local social, el "Casinet", nom popular amb què era coneguda la societat "Unió Masnouenca", que aleshores era a la plaça de la Llibertat, tot i que l'entrada a la seva sala principal era per la plaça (actual) de Jaume Bertran.

Aquest orfeó s'havia fundat l'any 1928 i féu el seu primer concert el dia 16 de setembre. Va tenir dues etapes, la primera des del 1928 al 1933/34, dirigit pels mestres Martí Cabús i Jaume Sampera; i la segona, del 1947 al 1952, dirigida aquesta, també al principi, pel mestre Sampera, i després per Jordi Mora, antic escolà de Montserrat.

Del concert, que deuria ser força important, n'hem trobat tres ressenyes en sengles diaris de l'època. El dia 7 de gener d'aquell 1931 en publicaren cròniques: *El Matí* i *L'Humanitat*, i el dia 14 *La Veu de Catalunya*, totes elles signades per la mateixa persona,

Vicenç A. Ballester i Camps (Barcelona 1872-el Masnou 1938), polític i activista cultural, etc., etc., que fou un masnoví d'adopció.

De les tres cròniques, mirarem d'extraure'n els trossos més interessants per poder-nos fer una idea de com fou aquest concert. Diuen així:

- ...*La vila de Masnou, riberenca de la mar blava, que tostemps ha igualat la blancor de les seves casones amb la de l'escuma de l'aigua salada que besa el seu soral...*

- ...*Qui sentís el concert que donà diumenge al seu local social, i no conegués el temps que fa que es fundà (1928) l'entitat choral, hauria cregut... es referia a... una dècada de l'inici de l'Orfeó... fos possible abastar perfecció com l'obtinguda amb l'execució d'un "Al-leluia" de Haendel, d'un "Rústic Villancet" de Lluís M. Millet, d'un "Gent de fora" de Canteloube (Orfeó sol), i de "Sant Jordi triomfant" de Francesc Pujol, amb acompanyament de cobla.*

- ...*perquè, sobretot aquestes quatre obres, cal afirmar que l'Orfeó Masnoví les executà de manera impecable,*

emprant, mestre i cantaires, tot l'entusiasme, tot l'art, tota l'amor que calen per un absolut reiximent.

- ...*"Al-leluia" que havien cantat a l'església parroquial, creiem la nit de Nadal.*

- ...*el "Sant Jordi triomfant" assolí, efectivament, el triomf absolut.*

- ... *després a la segona part, acompanyats per...la Cobla Barcelona-Albert Martí, com sempre insuperable, havia assajat poc abans del concert, el conjunt amb l'Orfeó, i sabé seguir la batuta del mestre Cabús, experta i segura.*

- ...*La bella senyera on les sedes fan brillar la mar i els símbols nostrats enmig d'artístics dibuixos, semblava que tremolés de l'emoció que li comunicava el públic que, dret, aclamava l'Orfeó de la Unió Masnouenca.*

Acaba felicitant el mestre Cabús, director; el mestre Sampera, sotsdirector; i la mestra, senyora Xaparró, així com els cantaires, assenyalant-los dies de glòria per a l'entitat de la vila del Masnou, que té la glòria d'ésser la pàtria del mestre Millet.

1934 – Concert al Casino. Quartet de Corda de Barcelona

Era l'onze d'agost, a les deu del vespre, quan es va poder escoltar aquest concert, donat per aquest quartet, que era format per Martí Cabús i Joan Farrarons, violins; Claudi Agell, viola; i Sants Sagrera, violoncel.

Interpretaren obres de Beethoven, Debussy, Cassado G, Salvat (Joaquim), Cabús, Sinigaglia i Borodine.

El mestre Martí Cabús, a més de dirigir l'Orfeó Masnoví, també formava part d'aquest quartet. I, com haureu observat, d'una de les peces del concert,

L'Orfeó Masnoví (1a època)

Portada del programa del concert del Quartet de Corda de Barcelona

Scherzo, també n'era el compositor. Aquesta formació musical es va presentar per primer cop en públic el 10 de maig del 1933 als salons de Joaquim Cusí, al Masnou, després d'un any de conscient preparació. Després de la presentació, i fins a la data del concert que comentem, l'agost del 1934, va actuar ininterrompudament a les Associacions de

Música de Tortosa, Tàrraga, Igualada, Badalona i Girona. A l'Associació de Música de Càmera, de Barcelona. Per a l'Associació Obrera de Concerts, al Palau de la Música Catalana, Galeries Laietanes, etc., així com en sessions radiofòniques per a Ràdio Associació de Catalunya.

La crítica especialitzada va dir d'ells que imprimien a les seves interpretacions la fusió dels quatre elements, la bellesa i l'equilibri de sonoritat i la subtilitat de matisos.

Després del concert al Casino va seguir l'èxit amb concerts a Madrid, Oviedo, Burgos, Sevilla, Màlaga, Alacant, Valladolid, Tarragona, etc., tots ells per a Associacions de Cultura Musical i Societats Filharmòniques.

També li fou encarregat, per l'Associació Obrera de Concerts, un cicle al Palau de la Música Catalana, i hi interpretaren tots els Quartets de Beethoven.

Com deia al començament d'aquestes històries "musicals", heu pogut comprovar que, si més no pels diversos i variats actes musicals del Masnou de fa entre CENT i SETANTA-SET ANYS, a la nostra vila no es notaven els canvis polítics ni socials.

* Extrets de programes de mà i de cròniques en diferents diaris de l'època, fetes pel marí, polític, comerciant i activista català, el masnoví d'adopció Vicenç A. Ballester i Camps (Barcelona 1872-el Masnou 1938).

FONS CONSULTATS

- Llegat Vicenç A. Ballester i Camps
- Arxiu/Biblioteca Joan Muray
- "Històries de la Vila...del Masnou", de Joan Muray. Davinci Editor. Mataró 2005
- "200 anys de premsa diària a Catalunya" 1792-1992. Fundació Caixa de Catalunya. Barcelona 1995
- Revista ESQUERRA, núm. 52. 1935
- La Vanguardia. 24 de maig de 1930

Parlem de llibres

Per Pere Martí i Bertran

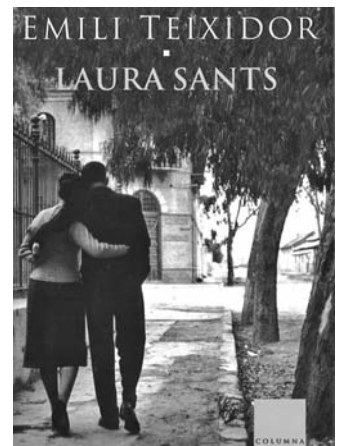
Ficció i vida

Arran de l'èxit cinematogràfic de *Pa negre*, s'ha revifat l'interès per l'obra literària d'Emili Teixidor (Roda de Ter, 1933); sobretot per la d'adults, ja que la seva producció infantil i juvenil sempre ha tingut una presència significativa als centres d'ensenyament. Un dels títols de què menys s'ha parlat, a parer meu, és de *Laura Sants* (1), una novel·la que, com és habitual a la seva obra, té com a escenaris i personatges principals els de la Plana de Vic. Uns escenaris i personatges que universalitza, com també és habitual, si cap més en aquesta obra, ja que a través de les reflexions del protagonista, l'Andreu, un guionista de televisió a qui s'encarrega un guió per actualitzar la figura de la Laura de Miquel Llor, l'autor hi analitza les grans obres literàries que tenen la insatisfacció femenina o l'enfonsament de la institució matrimonial a la base argumental i temàtica (*La Regenta*, *Madame Bovary* i *Anna Karenina*, fonamentalment, i *Laura a la ciutat dels sants*, naturalment), però sobretot els grans temes que han preocupat i preocupen la humanitat: l'amor i el desig, el poder i el diner, la realitat i la ficció, la vida i la mort o, si ho preferiu, el pas del temps. En definitiva, la naturalesa humana, complexa i inexhaurible fins i tot en els éssers aparentment més insignificants.

Emili Teixidor, sota l'aparença d'una obra gairebé detectivesca i de denúncia, que ens enganxa cada vegada més a

mesura que anem avançant en l'acció, reflexiona, a través de la figura de l'Andreu, sobre la marginació, que pot tenir cares tan diverses com la de la dona, dels homosexuals, dels discapacitats, dels immigrants... Una reflexió que el porta, també a través de la figura de l'Andreu, a identificar-s'hi plenament, com en el seu dia va fer Gustave Flaubert, que va sentenciar el conegut "Madame Bovary sóc jo", que a l'obra esdevé, i significativament al final, aquest contundent "La Laura Sants enganyada, la Laura Sants desil·lusionada, la Laura Sants amb els fills perduts, amb els amors perduts, amb la vida perduda, tot plegat ofegat en el pantà de les ambicions més grolleres, també sóc jo." (p. 332). Com també podrien ser-ho la Consuelo, en Marçal, la Laureta, en Bernat, El Gran Meaulnes... i tants d'altres personatges que apareixen a l'obra i que ens demostren que per molts canvis socials que s'hagin produït, l'essència de l'home, i de la dona naturalment, ha canviat ben poc. Una reflexió gairebé filosòfica sobre la nostra societat que no us podeu perdre.

(1) Emili Teixidor. *Laura Sants*. Editorial Columna (Col·lecció: "Clàssica", 682), Barcelona, 2006. 332 pàg.

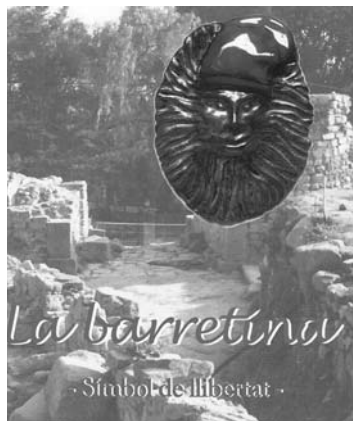

Crònica

LA BARRETINA

Símbol de llibertat

Per Jordi Godàs

El passat 17 de desembre hi va haver la presentació d'un llibre del nostre volgut Joan Muray i Rubio als locals de *Gent del Masnou*. Com sempre acostuma a fer, en Joan ens dóna una bona dosi d'expectació en els treballs que realitza. Com era d'esperar en aquesta ocasió no va defraudar els assistents.

Començant per la sol·licitud que els presents (homes) es presentessin amb una barretina; les dones n'eren excusades, no fos cas que es despenyessin. Això ja va crear un ambient

d'expectació i al mateix temps va cridar l'atenció, ja que tothom lliga la barretina amb les corals i les caramelles. Però no es tractava de fer una cantada, ans era una posada en escena per preparar la presentació que es va fer del llibre.

Joan Muray sempre ens ha demostrat que és un home que fa les coses ben fetes, amb una recerca de l'exactitud i la veritat de les seves afirmacions i exposicions; no para de buscar i regirar pertot arreu fins que descobreix el que va passar i a més amb proves fefaents, que donin suport al que diu o escriu.

En aquest cas ha estat uns catorze anys abans no ha presentat el llibre *LA BARRETINA (Símbol de llibertat)* ja que ha estat madurant el tema per poder-ne fer una bona exposició, amb totes les proves bibliogràfiques i d'il·lustracions. Aquest assaig sobre una peça en desús, que s'ha transformat en un símbol de la nostra estimada terra, i la gran varietat de folklore que la fa servir, ja que en quasi tots els balls tradicionals els homes van tocats amb la barretina.

L'autor va exposar el treball que ha seguit fins arribar al déu Mitre, fa tres mil quatre-cents anys, el qual ja anava amb barretina, o una gorra molt semblant; i les diferents personalitats que a través de la història han portat aquesta peça. Ens va assenyalar com els catalans des de temps immemorials portem la barretina, i que en diferents gravats i

pintures antigues es demostra la presència de gent de la nostra terra a llocs on es nega en altres documents, normalment modificats per fer desaparèixer de la història la nostra Pàtria.

Cal felicitar Joan Muray per aquest llibre, el qual ens mostra que els estudis i anàlisis de les diferents èpoques pot aportar aclariments d'aspectes desconeguts i obrir el camí cap a nous descobriments, que faran que les veritats ocultes es des-cobreixin i es pugui saber la veritat del que ha passat en els temps antics.

Nota:

A causa de la coincidència d'actes de passat i dissabte 17 de desembre i a petició de moltes persones interessades, es faran dues noves presentacions del llibre *La Barretina* de Joan Muray.

L'una el **divendres 27 de gener a 2/4 de 8 del vespre** i l'altre el **diumenge 29 a les 12 del migdia**

Crònica DE LA XIII TROBADA DE PLAQUES DE CAVA

Per Joan Casals

Una més i ja són tretze les trobades d'intercanvi de plaques de cava organitzades per *Gent del Masnou*. El diumenge 27 de novembre passat vam celebrar la tretzena trobada al lloc de costum, l'emblemàtic carrer de Pere Grau, que, guarnit com sempre pels col·laboradors de l'associació d'Amics del carrer Pere Grau, va acollir l'allau de col·leccionistes vinguts de molts indrets de Catalunya atrets per la nostra trobada, que ja és tot un referent dins el circuit de trobades que setmanalment s'organitzen per tot el país. Sortosament es van complir les previ-

sions dels homes del temps i enguany no vam haver de patir per la pluja com en d'altres ocasions, que amb recança miràvem el cel amb l'ai al cor. Ben d'hora, gràcies a la col·laboració desinteressada de socis i amics, ja teníem a punt el parament de taules per facilitar les "transaccions" de canvi entre els afeccionats i també per als venedors, que oferien material de col·lecció i plaques a tot preu, des d'un euro, les més corrents, fins a preus desorbitats (segons la butxaca) per a les més antigues i dificultoses de trobar.

La placa especial editada i embotellada per a aquesta ocasió era la dotzena de la sèrie de vaixells de la marina de vela del 1800, segons disseny del Taller de Publicitat i Disseny Gràfic Lluís Valls, la qual reproduïa la silueta d'una balandra, embarcació d'unes vuitanta tones utilitzada habitualment per a la navegació mercant de cabotatge. Les especificacions d'aquesta embarcació venien impreses en un díptic penjat al coll de les ampolles, segons text facilitat pel nostre soci i historiador Joan Muray. Per primer cop les ampolles van ser elaborades per Caves Roura d'Alella. Com a complement esperat de la trobada, no hi van faltar els nombrosos sorteigs de lots de cava i pastisseria facilitats per diferents establiments comercials del Masnou, que cada any ens brinden el seu valuós suport.

Alguns acompanyants van poder aprofitar l'ocasió per gaudir d'una visita guiada al Museu Municipal de Nàutica, acompanyats pel col·labora-

dor habitual Jordi Milà, i descobriren un petit tresor històric de la nostra vila, que causà admiració als visitants. L'itinerari finalitzà amb un aperitiu ofert gentilmente pel restaurant Mas Vell.

Tanquem aquesta crònica amb la relació dels comerços i institucions, sense la col·laboració dels quals la trobada no hauria estat possible. Moltes gràcies a tots:

Ajuntament del Masnou, Associació Lúdica Amics de Pere Grau, Agrupació Sardanista del Masnou, Associacions de col·leccionistes

(C.P.C. – A.C.P. Bagà – C.P.C. Catalunya i Xapes.net) Caixa Penedès, Can Colomé, Can Mai Tanquis, Can Rac, Caves Roura, Celler del Mar, Col·legi La Immaculada, Condís Pere Grau, Novetats Pradell, Pastisseria Miquel i Revista La Clau.

El darrer diumenge de novembre de 2012 us esperem a la que serà la XIV Trobada. Fins aleshores, que tingueu força ocasions per destapar ampolles de cava i per guardar-vos les plaques. BON ANY!

Crònica

Concert de Nadal de la Coral Xabec

Per Esteve Pujol i Pons

Ja sabeu que la sala de concerts per autonomia de la nostra vila és l'església parroquial de Sant Pere, lloc d'acústica catedralícia, avinent de tan cèntrica, plena de ressons musicals en totes les seves pedres. Però també sabeu que la seva fàbrica està danyada i calen esforços i temps perquè ens torni a aixoplugar en el seu recer.

La Coral Xabec –i farà servir un una comparació molt nadalenca– va cercant posada com sant Josep i la Mare de Déu, ara aquí ara allà, a veure qui l'acull i li dóna estatge, encara que sigui només per un vespre.

Per al Concert de Nadal va ser la Parròquia del Pilar qui va obrir les portes per a la cantada.

Gràcies novament al clergat de la parròquia, que ofereix temple i locals per retrobar-nos una vegada més amb la bellesa de la música i el cant.

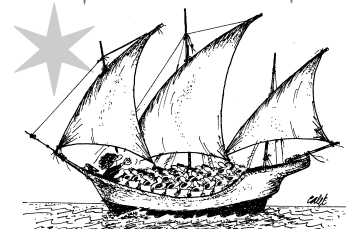
I ara manllevo les paraules amb què l'Enric Badal, mestre, jurista, músic i historiador de l'art, ens introduïa en el misteri de les melodies:

Les Nadales formen part de la nostra memòria musical i cultural col·lectiva.

N'hi ha d'origen més popular: les de vocabulari més planer, les més ritmades i recordades, que permeten fàcilment un acompanyament percussiu.

N'hi ha de factura més culta: les de frases llargues amb al·lusions bíbliques o metàfores elaborades, o directament escrites en llatí.

Avui us interpretarem FUM, FUM, FUM... EL CANT DELS OCELLS... EL DIMONI ESCUAT (totes tres harmonitzades per Francesc Vila); SANT JOSEP I LA MARE DE DÉU (harm. P.Jordà); LA PASTORA CATERINA (harm. A. Pérez Moya); i ADESTE,

FIDELES (harm. R.F. Ynera), totes elles amb delicats arranjaments a quatre veus.

Les persones que formem la Coral Xabec som ciutadans i ciutadanes; no vivim com a artistes fora del món; veiem que els mercats i poders mundials ens volen prendre l'ànima per fer retrocedir la societat dos-cents anys. Sovint es diu que la música o l'art només són un ornament, la banda sonora de les nostres vides.

Nosaltres creiem que cantar és estimar, i que l'amor és la nostra força més gran. Sentim com batega la vida dins nostre. Respiram el valor de la nostra esperança. Cantem i vivim la música del nostre cor. Escapem llavors de justícia que germinin per la llum i per la pau.

Us desitgem que els nostres cants us facin sentir el Nadal que ja s'acosta.

Després d'aquestes nades populars, el mateix presentador ens va endinsar en la música sacra que va seguir-hi i en la seva ubicació històrica.

El CREDO, de la *Missa de la Coronació* (KV 317), fruit del talent sempre genial de W.A. Mozart. Una peça convincent en totes les seves parts, sòlida i ben entrelligada i àgil al mateix temps.

Hi van sonar després alguns fragments de l'oratori *EL MESSIES*, de G.Fr. Händel, tant orquestrals com corals:

- *Synphony* (orquestra), que introdueix tot aquest oratori entorn de la vida, passió i glorificació de Jesús.
- *And the glory of de Lord* (cor i orques-

tra), anunci profètic de la vinguda del Salvador a la terra.

- *For unto us a child is born* (cor i orquestra), descripció també profètica de les característiques úniques del Messies promès.

- *Pastoral* (orquestra), melodia bucòlica emmarcada en l'ambient de Betlem.

- *Worthy is de Lamb* (cor i orquestra), text de l'Apocalipsi on es revela la glòria de l'Anyell, el Crist, que ha vençut la mort i és aclamat al cel per la creació sencera.

- *Halleluja* (cor i orquestra), novament un text de l'Apocalipsi en què tot l'univers canta la lloança eterna de Déu Omnipotent i del seu Ungit, Jesucrist, Rei de Reis i Senyor dels Senyors.

I quin devessall de bona música! Els aplaudiments ens van convidar a un bis, sempre esperat i agraït: tots plegats, cantaires, públic i músics vam entonar el FUM, FUM, FUM.

La Montserrat Llagostera dirigia. L'Alba Codina i la Satenik Lalayan tocaven els violins; el Ferran Vilanova, la viola; l'Ignasi Vinent, el violoncel; el Ma-

nel Vega, el contrabaix; el Roger Roca, l'oboè i el Bernardo García, la trompeta. Tots ells ja són de la casa, de tantes vegades que ens han acompanyat i esperem que ens acompanyaran.

Perquè no tot fos música celestial –mai tan ben dit–, hi va haver una col·lecta a favor de la Marató de TV3 i de la obres de la parròquia de Sant Pere. Es van recollir 368,46 €; gràcies!

No van faltar les restolines als locals parroquials; tothom hi va aportar de la seva part per fer un bon ressopó.

L'endemà, diumenge, dia 18, al migdia vam anar a fer la cantada tradicional de nades a la Casa Benèfica. L'emotivitat crea un afegit molt motivador per a tots els qui hi cantem.

Per acabar les cantades de Nadal, el dijous, dia 29, al vespre vam cantar-ne unes quantes també davant del Pessebre del carrer de Sant Rafel. Fred exterior, caliu interior... i amb aquell brou calentonet!

Tota la terra ha de morir; només la música, només la música, només la música viurà sens fi. Segur que sí, oi?

LES NOSTRES FAMÍLIES AVUI 2a.TAULA RODONA “el càstig” (Crònica resum)

El passat dia 22 de desembre vam tenir la segona TAULA RODONA SOBRE LES NOSTRES FAMÍLIES AVUI, en aquesta ocasió per parlar dels **CÀSTIGS** a casa. Apunto les idees i suggeriments de la reunió que m'han semblat amb més consens:

- Per encaminar-adreçar el comportament de tots (grans i petits) sempre hi ha d'haver algun tipus de pressió, positiva o negativa (**multes, càstigs, premis...**)

- Segons els experts, uns “adreçadors” es proven més eficaços que d'altres: el càstig es mostra menys eficaç que la inducció de conductes positives (“això que has fet ens ha agradat molt”; “et felicito pel teu comportament d'aquest vespre...”; “utilitzant les papereres ajudes a tenir un Masnou més net i maco...”)

- A gairebé tots se'ns ha escapat una cleca... No passa res però ni és eficaç ni tan sols és legal fer-ho (ni a nens ni a dones ni a homes baixets i amb poca força... Ho prohibeix la Constitució, la Convenció dels Drets dels Infants i el mateix Codi Civil, que ja ha tret del text legal la frase: “Los padres tienen la facultad de corregir moderadamente (?) a sus hijos..” canviant-la per “Los padres tienen la facultad de corregir a los hijos, cuidando que ello no menoscabe su salud ni su desarrollo personal”).

- Cal que a les famílies hi hagi unitat de criteris en relació

al tema “càstigs”: (quan toca un càstig o reny, quin càstig o premi és adequat en cada moment, quan toca una lloança o premi, formes de “perdonar”...)

Per a la següent taula rodona es va proposar el tema: “**ELS AVIS CANGUR**”:

- els avis i àvies estan contents de fer de cangurs?
- en quines condicions n'estarien més, de contents?
- fan prou bé de cangurs? Què fan bé? En què poden fallar?
- Què diuen els pares? I els nens? I els avis?
- Abusem massa d'ells? Què fer per no exigir-los tant?

TERCERA TAULA RODONA:

Dijous 19 de gener de les 20 a les 21.15 a Gent del Masnou

ELS AVIS CANGUR

PORTES AUTOMÀTIQUES i MANUALS

Enric, sl

- Portes de garatge i barris, manuals i automàtiques
- Automatització de tot tipus de portes i persianes
- Receptors i emissorsres
- Cèl·lules fotoelèctriques
- Detectores magnètics
- Instal·lació, manteniment i reparacions

DEMANEU INFORMACIÓ

P. Buvisa. C/ Indústria 14 • 93 555 93 88 • Teià

www.automatismesenric.com

Frankfurt Parera

95 555 78 94

Als vespres fem comandes a domicili
Aleslla, el Masnou, Teià i Premià de Mar.
De dimarts a diumenge de 20 a 22:30/23h.
Comanda mínima 15€

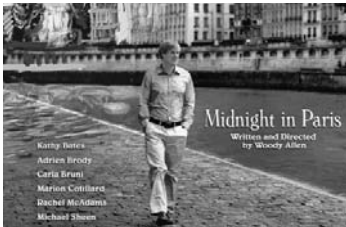
Prat de la Riba 98 (Camí Ral Ocata) el Masnou
www.frankfurtparera.com • frankfurtparera@hotmail.com

Feliç 2013

Per Joan Maresma Duran

Aquests últims dies de l'any 2011 he escoltat diverses persones, llegit a la premsa i vist a la televisió que el món s'acabarà el 12 de desembre de 2012.... El 12/12/2012.... Sembla ser que els maies –que eren uns països molt llestos i en sabien molt, de matemàtiques i d'astronomia–, tenien un calendari més que perfecte i que s'acabava en aquesta data... Ja no hi havia més dies...

Per això aquestes ratlles desitgen a tothom un bon 2013 al qual –si no tenim l'apocalipsi o un asteroide s'esclafa contra el planeta i si Déu ho vol– arribarem.

Abans que *Woody Allen* toqués el tema a "Mitjanit a París", ja havia escoltat diferents punts de vista sobre la il·lusió de les edats d'or. Tal vegada pels sofriments inevitables durant les nostres vides imaginem sempre que en un altre temps hi havia o hi haurà dies millors sense les frustracions del present. Per als conservadors, aquesta edat d'or es troba en el passat, que no torna més. Per als progressistes se situa en el futur, que encara no ha arribat...

El desig que les coses surtin bé eternament perturba una miqueta la seva observació. A més, és impossible que tot surti bé sempre. Però, com que la cultura es pròpia dels humans, vol dir

que és dinàmica, condemnada a un procés de sorgiment, apogeu i decadència (com els maies?), com nosaltres mateixos, tot i que no sé si la cultura desapareixerà de la capa de la terra i nosaltres sí.

Sembla ser que l'òpera moderna va néixer al segle XVI amb l'"Orfeo" de *Monteverdi*. I que difícilment apareixeran nous *Verdis* o *Puccinis*, les grans estrelles de l'òpera del segle XIX. De la mateixa manera, la humanitat sempre va cultivar la idea de la moda, però l'alta costura de genis com *Chanel* o *Dior* no tindrà el mateix valor en aquest món "prêt-à-porter"...

També jugarem a futbol per la resta de la vida –bé, almenys el mirarem– i tornarem al *Maracanà* o al *Camp Nou* quan hi hagi un partit del nostre equip. I res no ens farà rebutjar el futbol. Però l'apogeu del joc –diuen els entesos; i aquests dies de desembre, després del Mundial de Clubs al Japó i l'esmagadora victòria del Barça de la pedrera contra el Santos de Neymar hi ha hagut articles aquí, a Brasil, de tots els colors i a dojo– és passat: la selecció magiar de 1954, la selecció de Brasil de 1958 i de 1970, l'holandesa de 1974. Avui aplaudim el Barça de Messi com ja va ser fet amb el Santos de Pelé, el Botafogo de Garrincha, l'Ajax de Cruyff o el Milan de Sacchi.

I res de tot això vol dir que la música o la pintura o el futbol o d'altres formats culturals del passat hagin mort i hagin desaparegut... En aquest món postindustrial –si més no a Europa; tot és fabricat a la Xina...–, de segur que ens

sorprendran noves formes culturals, noves arts i nous jocs, que la humanitat no parará d'inventar. De la mateixa manera que el teatre no va acabar amb el cinema, ni el cinema amb la televisió, ni la televisió amb l'internet, ni...

Espero estar sorprès encara per moltes coses, tot i que moltes no les entenc, doncs això vol dir que la humanitat es mou, que tots ens movem. I no pas per això deixarem d'escoltar *Beethoven*. Així, doncs, bon any 2012.

P.D. I d'aquesta crisi que no s'acaba mai, també lleigeixo que sembla ser que marca l'inici del final del capitalisme modern... I em sembla molt curiós, ja que penso que l'única alternativa seriosa a l'actual paradigma anglosaxó són altres formes de capitalisme... Així sí, els entesos proclamen als quatre vents que el capitalisme continental europeu, que combina generosos beneficis socials i de salut, uns horaris de feina raonables, vacances, jubilació i distribució de renda relativament igualitària, doncs ens diuen que no és sostenible...

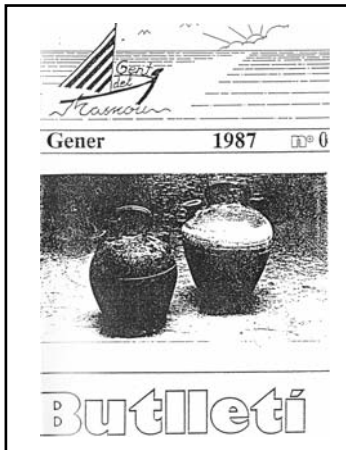
EFEMÈRIDES 2012

Per Joan Muray
Vocal de Cultura

DE GENT DEL MASNOU

25 anys (1987) – El nostre butlletí mensual compleix aquest mes de gener vint-i-cinc anys de vida. Tot un rècord masnoví. Coincidint amb aquest aniversari, pel mes de juliol, si Déu vol, sortirà el núm. 300.

Farà també 25 anys que mes rere mes, l'EDITORIAL i les HISTÒRIES DE LA VILA surten signades, respectivament, per les mateixes persones: Joan CASALS, President; i Joan MURAY, Vocal de Cultura.

DEL MASNOU

200 (1812) – Del primer intent de l'aleshores veïnat del Masnou, d'independitzar-se dels municipis que conformaven el territori de l'actual municipi, Teià i Alella. No va reeixir a causa dels canvis de govern de l'Estat. Es va aconseguir el 1825 del territori pertanyent a Teià i el 1846 del d'Alella.

150 (1862) – Del naixement, a Barcelona, del qui fou arquitecte municipal i escriptor Bonaventura Bassegoda.

150 (1862) – De la mort del capità Joan Mirambell i Bertran, el qui havia fet possible, amb perill de la seva vida, l'obertura del comerç amb les repúbliques americanes, després de la seva independència d'Espanya.

150 (1862) – De l'atac piràtic i negrer, portat a terme pel capità masnoví Joan Maristany i Galceran "Tara", a l'illa de Rapa Nui (Pasqua), on, a més de capturar més d'un miler d'esclaus i de fer un terrible carnatge, fou la causa de la pèrdua de la cultura ancestral d'aquella illa.

125 (1887) – De la clausura del "Col·legi de Flos i Calcat" al Masnou, on aquest gran pedagog arenyenc de naixement i masnoví d'adopció va començar la seva tasca d'ensenyament en català.

50 (1962) – De la dita *nevada del segle (xx)*, el dia de Nadal, que deixà en molts llocs de la vila un metre de neu, alhora que ens deixà incomunicats uns quants dies.

50 (1962) – De la mort, a París, del pintor Eduard Domènech i Farré. Amb les seves obres, reconegudes internacionalment, vam inaugurar la Sala d'Art del nostre local social.

DE CATALUNYA

900 (1112) – De la incorporació de tota la Provença (ara Estat francès) als dominis del comte de Barcelona, En Ramon Berenguer III, pel seu matrimoni amb la Comtessa Dolça de Provença.

800 (1212) – Batalla de les Naves de Tolosa, contra els sarraïns, promoguda pels reis de Castella, Catalunya/Aragó i Navarra. Els de Lleó i Portugal se n'abstingueren. La victòria cristiana fou completa i, per commemorar-la, l'Església va instituir la festa del triomf de la Santa Creu.

600 (1412) – De la "iniquitat" de Casp, on els Compromissaris representants dels diferents regnes de la Confederació Catalano-Aragonesa triaren com a comte/rei Fernando de Antequera, de la dinastia castellana, i bastarda, dels Trastàmara, en detriment del comte Jaume d'Urgell (el Dissortat) a qui corresponia per legítim dret.

550 (1462) – De la guerra de la Generalitat contra Joan II, segon comte/rei de la dinastia castellana dels Trastàmara, per les reivindicacions dels pageses. Fou la coneguda com a Guerra dels Remences.

100 (1912) – De la creació de l'escoltisme a Catalunya. Aquell any es va crear el grup "Jovestels de Catalunya", d'Ignasi Ribera i Rovira (Castellbell i el Vilar 1880 - Barcelona 1942).

75 (1937) – Dels "Fets de Maig"; fou un esclat armat, dins la guerra

civil, entre CNT-FAI i POUM d'una banda i Generalitat, Esquerra Republicana, Estat Català, PSUC i UGT per l'altra.

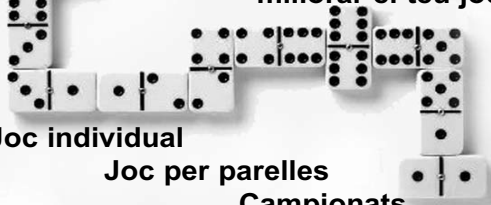
50 (1962) – De la creació d'Edicions 62, un projecte editorial per normalitzar les edicions en català, portat a terme per Max

Cahner i Ramon Bastardes com a promotors, i Josep M. Castellet com a director literari.

50 (1962) – De l'aparició de la novel·la "La Plaça del Diamant", de Mercè Rodoreda. Fou un èxit esclatant, que va atreure les generacions de la postguerra.

DÒMINO

Vols jugar al dòmino? **Vine,**
No en saps? **Te n'ensenyarem.**
Ja en saps? **T'ajudarem a**
millorar el teu joc.

Joc individual

Joc per parelles

Campionats

Porta-hi la teva parella, germà, fill, o vine sol.
Trobada informativa **dilluns 23 o dimecres**
25 de gener de 7 a 8 del vespre.
Gent del Masnou

AVÍS

**PER UNA EXPOSICIÓ COMMEMORATIVA DE
LA GRAN NEVADA DEL NADAL DEL 1962
DEMANEM:**

- FOTOGRAFIES DE LA NEVADA, EN PAPER.
NO IMPORTA LA MIDA. FAREM AMPLIACIONS I
TORNAREM ELS ORIGINALS .

- SI POT SER QUE SIGUIN ORIGINALS PARTI-
CULARS EN BON ESTAT, MILLOR QUE NO
SIGUIN DELS FOTÒGRAFS DE L'ÈPOCA, JA
QUE SÓN MÉS CONEGUDES.

La punta de la llengua (31)

Per Esteve Pujol i Pons

Continuem amb el tema de **EL** i **AL** i acabem-lo.
Al mes passat deia que no hem de dir ni escriure **A**
davant el complement directe; us en recordo alguns
exemples: **VEIG LA TEVA COSINA** i no pas **Veig a la*
teva cosina. **ESTIMES ELS FILLS** i no pas **Estimes als*
fills. **RESPECTO ELS ALTRES** i no pas **Respecto als*
altres. **ADORO DÉU** i no pas **Adoro a Déu*. **TROBO ELS**
VEÏNS i no pas **Trobo als veïns*. **ABRAÇO LA DONA** i
no pas **Abraço a la dona*. **CONEC LA TEVA TIA** i no pas
**conec a la teva tia*...

En uns poquíssims casos cal posar-hi la **A**:

1) Davant dels pronoms personals: **ET VEIG A TU**; **EM**
MIREU A MI; **A VOSALTRES RESPECTO, NOIS!**; **A**
ELLA ESTIMO; **US ESPERO A VOSALTRES**...

2) També en la construcció **L'UN A L'ALTRE**; **L'UNA A**
L'ALTRE; **ELS UNS ALS ALTRES**; **LES UNES A LES**
ALTRES.

3) Quan hi hauria confusió en el sentit de la frase: **A**
L'EULÀLIA RENYAVA LA MARIA; **AL MINISTRE VA**
REBRE EL PRESIDENT; **A EN PERE BUSCAVA EN PAU**;
A L'AMO OBEÏA L'ESCLAU...

Si diguéssim o escrivíssim **L'EULÀLIA RENYAVA LA**
MARIA; **EL MINISTRE VA REBRE EL PRESIDENT**; **EN**
PERE BUSCAVA EN PAU; **L'AMO OBEÏA L'ESCLAU**...
n'entendríem el sentit ben bé al revés. En frases
d'aquesta mena cal que hi hagi una **A** davant el comple-
ment directe a fi d'evitar equivocs. Si no consta res en
contra, sempre suposem que al davant del verb hi posem
el subjecte (el qui fa) i al darrere hi trobem el complement
directe (el qui rep!). **EN PERE BUSCAVA EN PAU**, vol dir
que **EN PERE** és qui busca, i **EN PAU** és el buscat. Si és
al contrari, cal aclarir-ho posant una **A** davant del comple-
ment directe.

GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT

Per Carles Maristany

Començo a escriure i encara no tinc cap encapçalament prou adient per posar nom a la criatura, però donem temps al temps i esperem que la Musa, en despertar-se, faci de les seves.

Altrament parodiant el Sr. Bosch en les seves enyorades "FOTESSES", avui voldria fer-vos avinent un cas sobre ferrocarrils, quasi dels de MZA més que dels de "Renfe", ja que això pot haver succeït en temps passat. Temps en què el vapor era sinònim de força i la màquina ho era de velocitat.

Bé, ja que avui anirà de trens amb màquines de vapor, fem-ne via?

Els ferroviaris avui encara formen una gran família. De jovenet vaig tenir un veí que ho era. El recordo, en tornar de la seva jornada laboral, veure'l carregat amb la clàssica cistella de vímet amb una tapa guarnida amb frontisses i nansa; però el que li donava personalitat i exclusivitat era la llarga corretja de pell cosida a cada costat per poder dur-la penjada en bandolera.

Durant els anys quaranta del segle passat aquestes cistelles van augmentar la seva grandària, que s'aprofitava per transportar d'amagatoti oli, pa blanc, lligums etc., que el personal amb possibilitats de viatjar discretament i barat d'una regió a una altra (els ferroviaris) aprofitaven per fer-se una mica de sobresou. Mercat negre a la menuda. Parlo del ja oblidat "estraperlo" de la postguerra. Hem entrat en una via morta amb aquestes divagacions portades per la memòria; tornem a la via de gran velocitat? Un xicot, fill del nostre ferroviari, havia complert els disset anys ja feia temps i el seu pare volia que entrés a la "Companyia" quan complís els divuit en ser ja major d'edat.

Qui té padrins, bateja; i el nostre home va pensar que ¿qui millor que el seu superior i amic, el sobrestant de la línia en la qual treballaven fes un gest en favor seu i trobés una plaça per a l'hereu?

Ja tinc el títol!

EL SOBRESTANT

El ferroviari, de qui no dic el nom per evi-

tar malentesos, va cercar l'ocasió propícia i va exposar-li las seves intencions i li demanà ajut per portar-ho a cap.

Al sobrestant, va semblar-li bé la intenció del pare i va dir que faria el possible perquè l'admetessin; tot i això, hauria de fer un petit examen. Poca cosa, les quatre regles, un dictat escrit amb bona lletra i una mica de cultura general, diguem-ne psicotècnica. Ja l'avisaran i s'haurà de presentar al despatx de l'"Estació de França".

Si aprovava, la plaça de guardaagulles i pas a nivell seria seva. Si feia bondat, tindria feina per a tota la vida, va dir-li. Una encaixada, un moltes gràcies i... esperar.

La bona nova va fer-se esperar pocs dies. Una carta de la companyia el citava que es presentés el proper dijous a l'oficina de "Personal Subalterno".

Allà van coincidir quatre xicots, el més gran anava per aprenent de maquinista, dos d'ells més jovenets per fogoners i un altre per mosso d'estació; d'ell, ja tots sabem el què i el com. Quan li va arribar el torn, les comes li flaquejaven. L'examinador semblava un bon jan i això el va animar.

Això i que el sobrestant li donés un copet a l'espatlla i li digués: serà fàcil, no tinguis por!

La suma va ser fàcil, la resta amb un correcte resultat, la multiplicació per dues xifres cap dificultat, la divisió fins arribar als decimals bé, després...

El dictat: una bé en comptes d'una ve, una h faltava a "hora", també una ena en lloc d'ema i una minúscula en lloc d'una majúscula després d'un punt i seguit. Passable?

Després de llegir en veu alta mitja pàgina del Quixot, van donar-lo per aprovat, condicionat a la prova de cultura general i la psicotècnica.

Bé, jove, vostè ha sigut aprovat i la Companyia li ha assignat la custòdia, la vigilància, el manteniment i el correcte funcionament, la responsabilitat personal d'un pas a nivell amb barrera amb canvi d'agulles a una via morta. Em segueix?

Si, senyor, n'estic al corrent.

Què faria si una falla, un error en un altre indret, fa que un "725 Rapit" circuli en direcció contrària a un mercaderies que va en contra per la mateixa via?

Què faria vostè en assabentar-se d'una situació tan perillosa?

Miri, agafaria la bandera vermella i correiria via enllà un cop canviades les agulles a fi que el mercaderies entrés a la via morta i que al "725 Rapit" li quedés la via lliure.

Molt bé, però aquell dia una boira molt densa fa que no es vegi un gat a tres passes, que no es vegi la bandera. Què faria llavors?

Aniria a la caseta, agafaria llenya de l'estufa i faria una fogata al bell mig de la via per aturar el tren....(L'examinador l'interromp). Bé, però plou molt i no pot encendre cap foc. No cremen ni els encenalls, què fa llavors?

He esgotat tots els mitjans que pensava possibles, la cosa no te remei!

Llavors aniria corrents a casa a buscar la meva mare.

La seva mare? No té res a veure amb tot això!

Ja ho sé, però és que ella no ha vist mai un xoc de trens...

Nota de l'autor:

Ningú no sap si van donar-li la plaça. Un any després, vaig saber que treballava a França arreglant bicicletes.

Aprofito l'avinentsa per desitjar a tots els meus pacients i amics lectors, **un Joíós Any Nou!**

Exposicions

Fins al 20/1

Modelisme nàutic (col·lecció Joan Pons) i Joguines del Museu d'Història de la Juguina.

Del 21/1 al 24/2

XIII Mostra d'etiquetes de vins i licors, col·lecció E. López

"DIUMENGE AMB LLETRES"

Diumenge 29 de gener del 2012
a les 7 de la tarda

Vetllada artística, literària, musical...

"Grup Rauxa" de GDM Entrada gratuïta

CAMPANYA DONACIÓ DE SANG

*Donar-ne una mica és
donar molt.*

Dissabte 7 de gener de 10 a 14 h.

Al local social de **Gent del Masnou**

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE

Que no mori la tendresa

Divendres 20 de gener a les 8 del vespre a la sala d'actes, presentació del llibre, poesies i pensaments, a càrrec de l'autora **M. Roser Llopart**.

43è Curs de Balls de Saló

Febrer-maig 2012

del 4 de febrer al 29 d'abril

Cada divendres de 20.30 a 22.30

**Rock, tango, cha-cha-cha, vals, fox,
pas doble, mambo, etc...**

Preu parella:

Preu per parella: socis 75 €

i no socis 85 €

Telèfon: 93 126 82 20

Places limitades.

**Inscripcions i
informació:**

Gent del Masnou

Dr. Agell, 9

de 6 a 9

del vespre.

Organitza:

Vocalia Recreativa

L'ENDEVINALLA per V.D.R.

No sóc carn i tinc bon tall i,
al gall a qui clavo l'ull,
li faig fer l'últim badall.

Resposta: el gauriàlet

1a BALLADA DE SARDANES del 2012
amb la Cobla CIUTAT DE TERRASSA
15 de gener a les 12 del migdia
a la **Plaça d'Ocata**

Fem poble, fem país! Us hi esperem a tots!

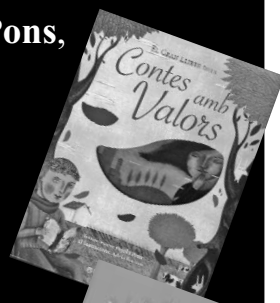
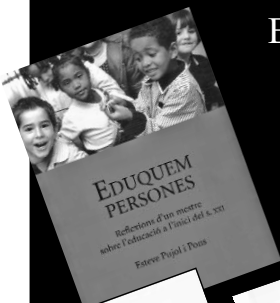

Els llibres educatius d'Esteve Pujol i Pons,

Un bon regal per a Reis!

o en qualsevol ocasió!

Els podeu trobar
a totes les
llibreries.

Arran de sòl

Per Pledebut

Arrenquem l'any i sentim aquella cantarella que es repeteix any sí, any també. La de fer propòsits per a l'any que comença, propòsits que, en la majoria dels casos, es queden per complir, allà on simbòlicament van tots ells: al pou de l'oblit. I així anem passant la vida.

I això és vàlid no només per al poble de peu, sinó també per als més encimbellats, com ara els polítics (els de l'altiplà). Ho acabem de veure i palpar. Els qui plegaren fa pocs dies (si us plau per força) ens deixaren amb un munt de propòsits (llegeixi's promeses) per complir, i no se'ls va allargar el nas com a aquell ninot del conte, que, a cada mentida que deia, el nas se li anava allargant més i més. Quant als qui han entrat de nou, com que ja hi havien estat i també els feren plegar pel munt de mentides que havien dit, doncs ja sabem del peu que calcen.

El que sí és cert és que tant els uns com els altres tenen una cosa molt clara (i amb això no ens enganyen) quan han de fer alguna cosa pel nostre país: sigui retornar allò que ens havien robat; votar una llei nova per emmascarar allò que no volen concedir, rebatre qualsevol sol·licitud nostra, encara que sàpiguen que ens correspon, etc.; aleshores, refonoll, es posen tots d'acord, donant-se, com vulgarment es diu, el bec. Amb això sempre van a la una, sense fissures ni mitges mentides, ni mentides senceres. Com a aquell poble (seu) que porta nom de font de bestiar ovi.

I una altra cosa també voldria comentar-vos, ja que, quan llegireu aquestes ratlles, ja hauran passat totes les festes. Voldria comentar la parafernàlia falsa i ensucrada utilitzada per aquelles dates.

Sembla com si durant un cicle de l'any, el que va de mitjan desembre a la primera setmana del nou any, tothom hagués de ser bo, dolç, amable, solidari, amistós, etc., quan a la resta de l'any a voltes no sabem ni què fan o deixen de fer els familiars, amics, veïns, conciudadans, etc.

Oh, i el bo del cas és que, si escoltes converses pel carrer o en festes particulars, això sí en petit comitè, aleshores molta gent s'atreveix a dir realment el que pensa, que allò és una merda, que ja tenen ganes que hagin passat les festes.

Però bípedes, això és el que us toca, per no dir la veritat del que penseu, i no els convencionalismes que heu heretat d'un romanticisme tronat.

A nosaltres, els quadrúpedes, com que per sort som diferents de vosaltres en tot, tampoc no tenim aquests problemes; nosaltres som més primaris, només hem de pensar a menjar i dormir, i de tant en tant a cercar algú del sexe contrari per reproduir-nos.

És clar que tampoc per a nosaltres tot són flors i violes, ja que n'hi ha dels nostres que també passen gana, no tenen aixopluc, són abandonats o maltractats, i sovint tractats com una joguina i no com a éssers vius.

Apa. Bup, bup.

La cuina de l'Antònia

El Cullerot

Gelée d'albercoc, prunes i poma

INGREDIENTS PER A 10 PERSONES

**100 gr d'orellanes d'albercoc, 100 gr de prunes, 3 pomes tipus golden o quatre peres conference, La pell i el suc d'una llimona
2 cullerades d'agar-agar (en flocs o en pols)**

En primer lloc poseu en remull les orellanes d'albercoc i les prunes al costat de l'agar-agar, si aquest és en bloc.

Mentrestant pelarem i trossegarem les pomes, que posarem en una olla de fons gruixut i les cobrirem amb aigua fins a la meitat del seu volum i les aromitzarem amb la pell de la llimona.

Hi afegirem l'agar-agar i les orellanes del remull anterior i ho courem fins que siguin toves. Si en lloc de ser en bloc, l'agar-agar és en flocs simplement agregueu-l'hi els últims 3 minuts de cocció. Retireu-ho del foc, traieu-ne la pell de la llimona i afegiu-hi el suc. Finalment passeu aquest preparat per la batidora fins obtenir una crema suau i fina.

Bolqueu el contingut en un motlle, que haurem mullat amb aigua freda. Deixeu-ho refredar i reserveu a la nevera fins al moment del seu consum.

Desmotlleu-ho i serviu-ho fresc decorat amb unes fulles de menta, unes làmines de poma verda, que prèviament haurem submergit en suc de llimona a fi d'evitar-ne l'oxidació.

També ho podeu decorar amb un fons de suc de gerds; amb el seu toc àcid i refrescant, contrastarà al paladar i a la vista pel seu vermell intens.

Amb la mateixa base de poma i agar-agar podem elaborar infinitat de gelées; depenent de l'estació de l'any hi incorporarem un tipus o un altre de fruita (móres, gerds, groselles, maduixes, peres, meló...). Fins i tot una senzilla gelée sense poma, simplement elaborada a força de suc de llimona, pot resultar unes excel·lents postres en un calorós dia d'estiu. A l'hivern les peres amb prunes són ideals per la seva gran aportació energètica.

Podeu trobar gran varietat de motlles a les nostres botigues.

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Badalona, Canonge Baranera, 75 · 93 384 43 51
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat
elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

Txi Kung

a Gent del Masnou

Disciplina oriental, que combina el moviment del cos, atenció de la ment i respiració.
Ens ajuda a desbloquejar les articulacions i enfortir els òrgans interns.

Curs trimestral dirigit per **Ma. Remei Sendrós**

Inici el 10 de gener

els dimarts de 18:30 a 19:30. Preu: socis 50 € no socis 60 €.

Info. i inscripcions: Vocalia recreativa, laborable de 18 a 20. festius de 12 a 14h.

RELAXACIÓ I REVITALITZACIÓ DEL COS AMB TXI KUNG

Per *Ma. Remei Sendrós*

En el dia a dia anem acumulant la tensió del nostre entorn i, sense adonar-nos-en, anem contraient la musculatura, tancant el diafragma; les respiracions són curtes, dormim malament, ens llevem cansats i tot un regitzell més de sensacions incòmodes que aquesta tensió ens aporta, com ansietat, irritabilitat, angoixa, confusió....

El *Txi kung* és un exercici basat en la medicina tradicional xinesa, poc conegut a occident, amb l'objectiu d'assolir una llarga vida amb bona salut i condició física. Els exercicis estan desenvolupats per flexibilitzar la musculatura, desbloquejar les articulacions i millorar la circulació de l'energia en el cos, eliminant tensions físiques, mentals i emocionals. Són aptes per a totes les condi-

cions físiques.

A la nostra cultura occidental ens costa una mica d'entrar en això de les energies. Perquè, què vol dir això de l'energia?

El nostre cos l'obté dels aliments que mengem i de l'oxigen que respirem. Millorar la circulació de la sang en el cos, optimitzar la captació d'oxigen mitjançant una respiració correcta, potenciar l'eliminació de tòxics dels nostres teixits ens ajuda de forma important a millorar el nostre nivell energètic: vitalitat, salut i estat d'ànim.

Assolir el domini de la respiració ens aporta equilibri, claredat mental i ens ajuda a desidentificar-nos i prendre distància de les emocions en un moment donat es desporten i ens dominen. N'és una prova la dita popular: *Compta fins a deu abans de contestar...* – això és, respirar i tenir temps de triar la resposta en comptes de respondre de forma automàtica i irreflexiva.

AAT

àngel tena

JOIERS

Bon Any 2012

Som al carrer Pere Grau 14, al costat de Mobles Vilalta.

Pere Grau, 14 · El Masnou · 93 555 64 51

E S P E C I A L I S T E S E N D I A M A N T S

